

KLAGANDE

[REDACTED]

MOTPART

Skatteverket
Skattekontor 1 Göteborg
462 81 Vänersborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Vänersborg dom den 6 november 2003 i mål nr 2844-02
(bilaga A)

SAKEN

Koncerngemensamma kostnader vid inkomsttaxering 2000
Skattetillägg
Ersättning för kostnader

[REDACTED] yrkar att kammarrätten, med ändring av länsrättens dom, skall undanröja skattemyndighetens beslut att reducera bolagets underskott av näringsverksamhet med 4 004 086 kr avseende koncerngemensamma kostnader för bolag i Sydamerika, Asien och Kanada samt att skattetillägget skall undanröjas. Bolaget yrkar även ersättning för sina kostnader i kammarrätten med 62 700 kr exklusive mervärdesskatt. E [REDACTED] anför bl.a. följande. Bolaget har inte tillhandahållit några specifika tjänster åt bolagen i Sydamerika och Asien. Bolagen i dessa länder har inte heller efterfrågat några sådana tjänster. Att kostnaderna som framräknats enligt avtalen med [REDACTED] B.V. inte fördelats på bolagen i Sydamerika och Asien beror på legala hinder i respektive land. Att bolaget i Kanada inte velat betala kostnaderna beror på att det inte blivit utrett att detta bolag haft någon nytta av tjänsterna. E [REDACTED] har därför under ett utredningsskede beslutat att det kanadensiska bolaget inte skall betala dessa kostnader. – Det finns inte någon skyldighet att debitera den här typen av koncerngemensamma tjänster då det inte finns något klart samband mellan tjänsterna och bolagets kostnader för att till-

Dok.Id 12313

Postadress
Box 1531
401 50 Göteborg

Besöksadress
Lilla Kungsgatan 3

Telefon
031-10 50 00
E-post: kammarratten@kgg.dom.se
www.kammarratten.goteborg.se

Telefax
031-10 51 44

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00 - 15:00

handahålla dessa (se Kammarrättens i Göteborg dom den 24 mars 2004 i mål nr 2426-01). – Skatteverkets enda stöd för beskattningsåtgärden är förekomsten av den teoretiska fördelningsmodell som [REDACTED] koncernen själv tillskapat för att i största möjliga utsträckning försöka uppnå en rättvis fördelning av de koncerngemensamma kostnaderna. Skatteverket har inte presenterat tillräcklig bevisning för att prissättningen avviker från vad sinsemellan oberoende parter skulle ha avtalat.

Skatteverket anser att kammarrätten skall avslå överklagandet och yrkandet om ersättning. Verket anför bl.a. följande. Att koncernbolagen i Sydamerika och Asien finns med i den av koncernen upprättade fördelningsmodellen visar att de haft tillgång till och nytta av de koncerngemensamma tjänsterna. Bolaget kan enligt de allmänna bestämmelserna i 20 och 23 §§ kommunalskattelagen (1928:370), KL, inte medges avdrag för kostnader som avser andra företag. Underlåtenheten att debitera ut koncerngemensamma kostnader på de utländska bolagen avviker från vad som skulle ha avtalats mellan oberoende parter. Korrigering skall därför ske enligt 43 § KL. Att det funnits legala hinder i respektive bolags hemland medför ingen annan bedömning. – Det kanadensiska bolaget omfattas av fördelningsmodellen och har också ingått särskilt avtal om att ta sin del av kostnaderna. Utredningen visar att det kanadensiska bolaget haft tillgång till de koncerngemensamma tjänsterna. Att nyttan av koncerngemensamma tjänsterna ifrågasätts ett enstaka år är inte skäl att frångå utdebitering enligt fördelningsmodellen.

DOMSKÄL

Skattefrågan

Om en näringsidkares inkomst blivit lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, skall inkomsten enligt den s.k. korrigeringsregeln i 43 §

1 mom. KL, beräknas till det belopp som den skulle ha uppgått till om sådana villkor inte förekommit, under förutsättning att

- a) den som på grund av avtalsvillkoren tillförts inkomst inte skall beskattas för denna här i riket,
- b) det finns sannolika skäl att anta att ekonomisk intressegemenskap föreligger mellan näringsidkaren och den med vilken avtalet träffats och
- c) det inte av omständigheterna framgår att villkoren tillkommit av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap.

En grundläggande förutsättning för tillämpning av 43 § 1 mom. KL är att det föreligger ett avtal mellan en svensk näringsidkare och en annan avtalspart som inte är skattskyldig i Sverige. Att det företag som tillförts inkomsten måste vara en av avtalsparterna kan inte utläsas av lagtexten. Av korrigeringsregelns lydelse före 1983 års ändring framgick dock klart att det företag som tillförts inkomsten måste vara en av avtalsparterna. Lagstiftarens avsikt har inte varit att ändra bestämmelsens materiella innebörd (se prop. 1982/83:73 s.12). Däremot finns det inte något krav på att avtalet skall vara upprättat i särskild form.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. År 1999 har K haft kostnader för forskning och utveckling samt andra koncerngemensamma tjänster. Tjänsterna har tillhandahållits övriga koncernföretag verksamma inom samma affärsområde och kostnaderna har fördelats mellan dessa företag i enlighet med en teoretisk modell som utarbetats inom koncernen. Fördelningsmodellen för gemensamma tjänster har baserats på det enskilda företags anläggningstillgångar, nettoförsäljning och vinstmarginal och fördelningsnyckeln för forskning och utveckling är baserad på respektive företags råmaterialkostnad. De kostnader som enligt kostnadsfördelningsmodellen hänförs till företag i Sydamerika och Asien har emellertid kvarstått som en kostnad hos B i enlighet med det kostnadsfördelningsavtal som B slutit med moderbolaget i Nederländerna. Anledningen till att dessa kostnader inte förts vidare är att den nationella

lagstiftningen inte tillåter företag i dessa länder att ta del av de gemensamma kostnaderna. E och det kanadensiska koncernbolaget har ingått avtal om kostnadsfördelning. De kostnader som fördelats till det kanadensiska företaget har i strid med avtalsvillkoren kvarstått hos E. Anledningen härtill uppges vara att det inte blivit utrett att det kanadensiska bolaget haft nytta av de tjänster som kostnaderna avser.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Koncernens kostnadsfördelningsmodell har utarbetats efter vissa fördelningsnycklar och har, enligt vad E uppgett, bedömts vara den som bäst återspeglar respektive företags nytta av de gemensamma tjänsterna. Att delar av kostnaderna faktiskt hänförts till företagen i Sydamerika och Asien måste rimligen betyda att företagen i dessa länder haft både tillgång till och nytta av de tjänster som E bekostat. Likaså måste de företag som tillhandahållits tjänsterna utan vederlag rimligen ha accepterat detta tillvägagångssätt och varit införstådda med villkoren härför.

Kammarrätten finner mot denna bakgrund att E får anses ha ingått avtal med bolagen i Sydamerika och Asien och att de avtalade villkoren avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare. Att debitering underlåts på grund av hinder i nationell lagstiftning föranleder inte annan bedömning

E och det kanadensiska bolaget har ingått avtal om debitering av koncerngemensamma kostnader enligt den fördelningsmodell som utarbetats inom koncernen. Det har inte framkommit annat än att de koncerngemensamma tjänster som kostnaderna avser varit tillgängliga för det kanadensiska bolaget även efter det att företaget invänt mot debiteringen. Vid sådant förhållande får den underlåtna debiteringen anses avvika från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare.

E har inte visat att bolaget på annat sätt kompenseras för inkomstbortfallet eller att den underlåtna debiteringen varit affärsmässigt betingad. Det finns därför förutsättningar för att med stöd av 43 § 1 mom. KL korrigera E:s inkomst för att man underlåtit att debitera bolagen i Sydamerika, Asien och Kanada för koncerngemensamma tjänster. Det har inte framkommit annat än att den teoretiska modell som koncernen tillämpat för fördelning av kostnaderna kan läggas till grund för inkomstkorrigeringen på det sätt som skattemyndigheten gjort. Bolagets överklagande skall därför avslås i denna del.

Skattetillägg

E har belastat sitt resultat med kostnader som rätteligen borde ha debiterats andra bolag i koncernen. Bolaget har inte upplyst om att det underlåtit att debitera utländska bolag som omfattas av koncernens kostnadsfördelningsmodell. Bolaget får härigenom anses ha lämnat sådan oriktig uppgift som utgör grund för att påföra skattetillägg. Den skatterättsliga fråga målet gäller får emellertid anses svårbedömd. Kammarrätten anser därför att E bör befrias från skattetillägget. E:s överklagande skall således bifallas i denna del.

Ersättning för kostnader

E har vunnit delvis bifall till sina yrkanden och är därför berättigad till viss ersättning för sina kostnader. Ersättning bör medges med skäligen 5 000 kr.

DOMSLUT

Kammarrätten förklarar, med ändring av länsrättens dom, att E skall befrias från påfört skattetillägg.

Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.

Kammarrätten beviljar E [REDACTED] ersättning för kostnader i
kammarrätten med 5 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Formulär 3 (bilaga B)